

man forbyder udenlandske Selskaber at virke, kan have noget med vore Handels-traktater at gøre. Jeg tror derfor ikke, der kunde være noget i Vejen for at sige: Her nøjes vi med Statsanstalten og ville ikke have andre; men jeg ved nok, at der-til komme vi ikke, i alt Fald ikke for det første. Jeg er ikke bange for Staten, og jeg mener, at vi, der sidde her og lovgive for Staten skulde ikke være bange for os selv; thi at være bange for Staten, er jo at være bange for sig selv. Men der kan dog maaske gaas lidt videre, lidt fremad i den Retning. Kunne vi f. Eks. ikke gennem det Udvalg, der vil blive nedsat, faa indført strengere Bestemmelser for de private Selskaber, som jeg til min store Beklagelse ser, at vi ikke blive fri for foreløbig, og kan der ikke samtidig vedtages at indføre noget i Lovforslaget om, at Befolkningen i langt højere Grad end nu oplyses om, hvilken Betydning det har, at man livsforsikrer sig, og hvilken Betydning det har, om man livsforsikrer sig i en Anstalt, der, som den højtærede Minister mener, rimeligvis vil gaa fallit i Løbet af kort Tid, i Stedet for at forsikre sig i den Anstalt, som har Statens Garanti. Jeg vilde ønske vi inden for Landets Grænser kun havde een saadan Anstalt, eller at vi i alt Fald, dersom vi ogsaa fremdeles skulle have udenlandske Selskaber, kunde tage saadanne med, der have deres Hjemlands Statsgaranti for, at de opfylde deres Forpligtelser. Naar vi have en god Anstalt — som vi jo have — mener jeg, vi kunne gøre noget for at lindre de Ulykker, der kunne opstaa gennem de private Selskaber. Jeg mener f. Eks., at man kunde vedtage, at Regeringen til samtlige Byraad og Sogneraad skulde sende en Redegørelse for, hvorledes Statsanstalten virker, og samtidig oplyse tilstrækkeligt fyldigt om, at kun ved at assurere sig der, har man den Sikkerhed, man dog gerne vil have, naar man assurerer.

Med disse Ord skal jeg slutte mine Bemærkninger og slutte med at sige, at jeg glæder mig til at høre, hvad det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) mener er saa galt i, hvad jeg før sagde.

Tolderlund: Jeg skal ikke bidrage til at forlænge Diskussionen og frafalder derfor Ordet.

P. G. C. Jensen: Den højtærede Minister udtalte, at Lovforslaget ikke vilde lægge Hindringer i Vejen for saadanne Nydannelser, som jeg omtalte i Gaar, men

at derimod Selskabernes Bestyrelser Myndighed vilde blive indskrænket ved de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder. Det er fuldkommen rigtig set. Det er ogsaa min Mening, og det er for saa vidt ogsaa netop den Betragtning, som den højtærede Minister selv har gjort gældende, der har foranlediget, at jeg har kunnet slutte mig til Princippet i Lovforslaget. Thi jeg nægter ikke, at det er gaaet mig som den højtærede Minister og min Kollega, det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen), at jeg ikke altid har været af den Mening, at denne Maade at ordne Sagen paa vil være den bedste. Det laa ogsaa i de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte i Gaar, at for mig laa Hovedvægten paa, at vi maa fremad paa dette Omraade; der maa ikke lægges Hindringer i Vejen for, at Livsforsikringsinstitutionen kan udvikle sig paa alle mulige heldige Maader. Jeg har tidligere været tilbøjelig til at mene, at den bedste Maade, denne Sag kunde ordnes paa, vistnok var at indrømme en saa udstrakt Frihed som muligt med Hensyn til at stifte Aktieselskaber, altsaa Publicitetssystemet, som teoretisk frembyder mange Fordele, men da jeg praktisk undersøgte Sagen og undersøgte, paa hvilken Maade man skulde udøve Tilsynet, naar man da ikke helt vil undlade at have en Kontrol eller give Regler, som kunde være regulerende paa dette Omraade, saa var det, jeg kom til den Overbevisning, at jeg vilde kunne tiltræde det og arbejde for det, som den højtærede Minister her har foreslaaet. Jeg har kun den ene store Betænkelighed med Hensyn til den finansielle Indretning, at der bliver lagt for megen Myndighed i den ene Mands, Forsikringsinspektørens Haand. Men da den højtærede Minister har udtalt sig meget villig om det, jeg ytrede i den Anledning i Gaar, nemlig at jeg vilde foretrække, at man i Stedet for Forsikringsinspektøren fik indrettet et Raad, som kunde have den afgørende Myndighed i disse Sager, har jeg det bedste Haab om, at der vil kunne komme noget ud af denne Sag, og at vi netop ved at indføre Ændringer i den Retning ville kunne tilfredsstille de forskellige Hensyn, der kunne gøre sig gældende i denne Sag.

Oct. Hansen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre over for den ærede Minister. Det gjorde mig meget ondt, at den ærede Minister havde fundet mine Bemærkninger haanende. Jeg har kritiseret Lovudkastet, Ministeren har